

با سلام و تقدیم احترام به وکالت از شرکت موکل به استحضار میرساند،

شرکت موکل به موجب قرارداد مورخ.....ووفق مقررات و نظامات مربوط به امور ساخت و مهندسی اقدام به عقد قرارداد با موضوع نظارت بر عملیات فنی و اجرایی پروژه پلاک ثبتی فرعی از اصلی قطعه به شماره پروانه شهرداری واقع در منطقه مینماید.

مطابق ماده ۸ قرارداد فی مابین (بند ۸-۱) هر یک از طرفین مکلف گردیده است هر گونه ادعا مبنی بر قصور طرف دیگر در انجام تعهدات قراردادی را ابتدا از طریق گفتگو و سپس از طریق داوری حل و فصل نمایند، به موجب قسمت اخیر بند ۸-۱ قرارداد طرفین جهت رجوع به داوری مقدمتا میبایست تعهدات طرف دیگر را خواستار شده و نسخه ایی از آن را به سازمان تسلیم نموده و پس از انقضای مهلت سازمان داور یا هیات داوری را معرفی نماید.

متاسفانه در شرایطی که پروژه بعد از انقضای مهلت به دلیل قصور و کاستی های خوانده به اتمام نرسیده و مطابق نظامات حاکم بر امور مهندسی در صورت عدم تکمیل پروژه در مدت قراردادی مکلف به ادامه موضوع قرارداد نسبت به دیگری میباشند و از این بابت نیز مسولیت های خطیری علی الخصوص بر عهده مهندس ناظر میباشد ، طرف دیگر بدون رعایت مقررات پیش بینی شده در قرارداد (در خواست کتبی به طرف دیگر و انقضای مهلت) مستقیما خواسته خود را به سازمان ارجاع نموده و آن سازمان نیز بدون در نظر داشتن مفاد قراردادی و قانونی اقدام به صدور رای علیه شرکت موکل نموده است که مستندا به موجب ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی و به دلایل ذیل مستحق ابطال است

اول اینکه: مطابق ماده ۸ قرارداد فی مابین ، سازمان استان داور منتخب طرفین نبوده و در نام آن سازمان مطابق تبصره ماده ۴۵۵ آیین دادرسی مدنی بعنوان شخص ثالث و در راستای تعیین داور بوده است که متاسفانه در ما نحن فیه سازمان مربوطه خود را داور مرضی الطرفین قلمداد و با مراجعه خواننده اقدام به صدور رای نموده است !

بنابر این نه تنها سازمان داور معین نبوده و صلاحیت رسیدگی نداشته بلکه با توجه به تصریح قراردادی به لحاظ عدم رعایت مقدمات از سوی خواننده در این مرحله صلاحیت تعیین داور را نیز نداشته است چرا که طرف دیگر میبایست از شرکت موکل تعهدات ایشان را با تعیین مهلت درخواست و سپس با انقضای مهلت برای معرفی داور به سازمان مراجعه مینمود ، که البته هرگز این مهم صورت نگرفته است.

دوم اینکه: چنانچه بر فرض محال امضاء کنندگان ذیل رای داوری را داوران تعرفه شده ی سازمان در نظر بگیریم با ملاحظه دادگاه محترم مشاهده میگردد که حتی در این فرض نیز تعداد مقرر در ماده ۸ (بند ۸-۲) مورد توجه قرار نگرفته و تعداد امضاء کنندگان زوج (چهار نفر) میباشد ، البته شاید این گمانه وجود داشته باشد که امضاء کنندگان ذیل رای داوری اعضای کمیته ایی واحد (بعنوان تک داور) میباشند که در این خصوص لازم به توضیح است ، از آنجایی که تعداد داوران صریحا مشخص نبوده است ، مستندا به موجب ماده ۶۴ قانون آیین دادرسی مدنی موضوع باید از طریق هیات داوری (به تعداد فرد) مورد رسیدگی قرار میگرفت که این مهم در هر دو فرض صورت پذیرفته است

سوم اینکه: اگر فارغ از موارد قبلی سازمان و امضا کنندگان ذیل آن را صالح به رسیدگی بدانیم ، ذکر این نکته لازم و ضروری است که مطابق ماده ۸ قرارداد مرجع داورى صرفاً در حدود قصور يکى از طرفين در انجام تعهدات خود صالح به رسيدگى بوده و علیرغم تصریح در قرارداد اکنون در رابطه با آنچه از حدود اختیار ایشان خارج بوده (تعویض مهندس ناظر) اتخاذ تصمیم نموده است!

نکته جالب اینکه سازمان مربوطه ضمن ابلاغ رای (نامه شماره مورخ) به بند ۱۱ ماده ۱۵ قانون نظام مهندسی نموده است که وفق آن ماده نیز موضوع صریحاً از حدود صلاحیت سازمان خارج میباشد چرا که قانونگذار در بند ۱۱ ماده مذکور که اهم وظایف هیات مدیره سازمان را بر شمرده است، چنین اشعار میدارد ؛ "ارایه خدمات کارشناسی فنی به مراجع قضایی و قبول داورى در اختلافاتی که دارای ماهیت فنی میباشد"

همانطور که ملاحظه میفرمایید نه تنها مفاد قراردادی که حتی قانون نظام مهندسی نیز داورى در غیر امور فنی را برای سازمان و هیات مدیره ممنوع ساخته است.